

Шалгунова Світлана Аполлінаріївна,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри кримінально-правових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ВИКОРИСТАННЯ СЛУЖБОВИХ ПОВНОВАЖЕНЬ ПРИ ВЧИНЕННІ КОРУПЦІЙНИХ ДІЯНЬ У СФЕРІ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Корупція в Україні, як і в інших країнах світу, є одним із факторів, що гальмує розвиток економічної сфери життя суспільства. А зважаючи на те, що економіка є базисом для побудови всіх інших напрямів діяльності суспільства, то, відповідно, вона гальмує і соціальний розвиток, перешкоджає нормальній роботі політичної складової держави. Ринкові відносини, про які мова в країні іде останні 30 років, захопили не лише сферу господарювання, а й сферу управління в органах державної влади. Фактично, будь-яка державна посада стала джерелом нелегального заробітку, можливістю надавати «кримінальні послуги». І при цьому попит на такі послуги досить високий і ніколи не зникає.

Вітчизняні та зарубіжні експерти в своїх оцінках сучасного стану боротьби з корупцією в Україні погоджуються з тим, що на цей час корупція захопила всі сфери життєдіяльності суспільства, стала системною та найбільш впливовою, і без корупційних зв'язків абсолютно ніякі питання вирішити неможливо. Зростання кількості державних службовців, які продають свої послуги, торгують службовими повноваженнями, набуло загрозуючі масштаби. Кожного дня правоохоронні органи повідомляють про факти затримання чиновників різних рівнів на отриманні незаконних винагород, зловживаннях, службових підробленнях тощо.

Корупційні злочини характеризуються такими ознаками, як використання службових повноважень проти інтересів служби та корисливий мотив. Однак, ми вважаємо, що корисливий мотив є проявом зради особою не тільки інтересів служби в окремому органі державного апарату, а інтересів держави та суспільства в цілому. Змістом користи на державній службі є зрада. При цьому державний службовець будь-якого рівня чітко усвідомлює сам факт зради та незаконності своїх дій, але все одно вчиняє їх. І в його свідомості має місце цілком свідоме та чітко окреслене ставлення до порушення своїх службових повноважень, розходження власних інтересів та інтересів служби, інтересів держави і суспільства в цілому та інтересів окремих осіб, права яких обмежуються шляхом вчинення корупційних дій тощо. В цілому, свідомість такого чиновника характеризується відсутністю цінностей правослужняності, правової поведінки, законності та службового і громадянського

обов'язку. Таким чином, змістовна характеристика та природа корупції полягає в її аморальності, тим більше, зважаючи на те, що чиновничий апарат в нашій країні на фоні поглибленої системної економічної кризи має заробітну плату вищу, ніж пересічні громадяни, які шляхом сплати податків утримують цей апарат. Крім того, вирішення соціальних проблем державних службовців набагато простіше, ніж пересічних громадян.

Незважаючи на те, що відповідальність за корупційні діяння повинна бути досить сувора, і це проголошується на всіх рівнях державного управління, ми бачимо зовсім протилежне. Згідно положень чинного Кримінального кодексу України, відповідальність за корупційні злочини має тенденцію до гуманізації. Так, заміна в кримінальному законі поняття «хабара» на «неправомірну вигоду» суттєво знижує ступінь суспільної небезпечності та шкідливості пересічним громадянином даного предмету злочину. Відповідно, що і психологічне сприйняття більшістю пересічних громадян та правників такого діяння стає більш лояльним. Крім того, скасування кримінальної відповідальності а перевищення влади або службових повноважень для державних службовців також виступає в якості сприятливого фактору до збільшення кількості корупційних проявів. Кримінальна відповідальність за перевищення може наступати лише для працівників правоохоронних органів, а в загальній масі державних службовців та осіб, які від імені держави наділені службовими повноваженнями, їх кількість набагато менша.

Юніна Марина Петрівна,

кандидат юридичних наук,

доцент кафедри цивільного права та процесу

Настич Тетяна Миколаївна,

курсант факультету підготовки

фахівців для органів

досудового розслідування

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

ІНСТИТУТ СЕПАРАЦІЇ ЯК МОЖЛВИЙ МЕХАНІЗМ ЗБЕРЕЖЕННЯ СІМ'Ї

Складні соціально-економічні умови наразі призводять до знецінення інституту шлюбу у сучасному суспільстві, наслідком чого стає збільшення кількості осіб, що та проживають у так званих фактичних шлюбних відносинах без реєстрації шлюбу та кількості розлучень. Вказане підтверджується даними Державної служби статистики, за якими Україна посідає перше місце в